

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ОСВІТИ І НАУКИ В ІНТЕРДИСЦИПЛІНАРНОМУ КОНТЕКСТІ

Матеріали III-ї Міжнародної науково-практичної конференції

WSPÓŁCZESNE TRENDY ROZWOJU EDUKACJI I NAUKI W KONTEKŚCIE INTERDYSCYPLINARNYM

Materiały III Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Praktycznej

29 – 30 березня 2018 року
Ченстохова - Ужгород - Дрогобич

29 – 30 marca 2018 roku
Częstochowa - Użhorod - Drohobycz

Akademia Polonijna w Częstochowie (Polska)
Uniwersytet Narodowy w Użhorodzie (Ukraina)
Państwowy Uniwersytet Pedagogiczny imienia Iwana Franki w Drohobyczu (Ukraina)
Centrum Kształcenia Nauczycieli Języków Obcych i Edukacji Europejskiej
Uniwersytetu Warszawskiego (Polska)
Akademia Pomorska w Słupsku (Polska)
Akademia Kształcenia Ustawicznego w Chersoniu (Ukraina)

Полонійна академія в Ченстохові (Польща)
ДВНЗ «Ужгородський національний університет» (Україна)
Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка (Україна)
Центр підготовки вчителів іноземних мов та європейської освіти
Варшавського університету (Польща)
Поморська академія в Слупську (Польща)
КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти» (Україна)

WSPÓŁCZESNE TRENDY ROZWOJU EDUKACJI I NAUKI W KONTEKŚCIE INTERDYSCYPLINARNYM

Materiały III Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Praktycznej

29–30 marca 2018 roku

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ОСВІТИ І НАУКИ В ІНТЕРДИСЦИПЛІНАРНОМУ КОНТЕКСТІ

Матеріали III-ї Міжнародної науково-практичної конференції

29–30 березня 2018 року

Częstochowa – Użhorod – Drohobycz
2018

Рекомендовано до друку радою інтердисциплінарного факультету
Полонійної академії в Ченстохові
(протокол № 72/2017 від 15 грудня 2017 року)

УДК 371.1:001(08)
ББК 74.04я43
С 91

Сучасні тенденції розвитку освіти і науки в інтердисциплінарному контексті: Матеріали III-ї Міжнародної науково-практичної конференції, 29–30 березня 2018 року / [редактори-упорядники: І. Зимомя, В. Ільницький, Г. Бурунова, Д. Романюк, А. Сохал]. – Ченстохова – Ужгород – Дрогобич: Посвіт, 2018. – 508 с.

Współczesne trendy rozwoju edukacji i nauki w kontekście interdyscyplinarnym: Materiały III Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Praktycznej, 29–30 marca 2018 roku / [red.: I. Zymomya, W. Ilnytskyj, H. Burunowa, D. Romaniuk, A. Sochal]. – Częstochowa – Užhorod – Drohobycz: Posvit, 2018. – 508 s.

ISBN 978-617-7235-50-6

Видання містить доповіді III-ї Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні тенденції розвитку освіти і науки в інтердисциплінарному контексті». Молоді та досвідчені науковці висвітлюють актуальні питання в галузях педагогіки, психології, мовознавства та літературознавства, мистецтвознавства, історичних, природничих та економічних наук, біології, екології, охорони навколишнього середовища, туризму, фізичного виховання та реабілітації, юриспруденції. Матеріали стануть корисними для широкої наукової громадськості, викладачів, аспірантів, студентів.

УДК 371.1:001(08)
ББК 74.04я43

Kolegium redakcyjne:

dr hab., prof. **H. Burunowa**; dr hab., prof. **D. Gierczyńska**; dr hab., prof. **I. Zymomya**; dr hab., prof. **W. Ilnytskyj**; dr hab., prof. **T. Osuch**; dr hab., prof. **M. Palinczak**; dr hab., prof. **M. Pantjuk**; dr hab., prof. **W. Podlecki**; dr **N. Hrybok**; dr **R. Zhovtanyi**; dr **O. Zhyhaylo**; dr **O. Kanyuk**; dr hab. **J. Kuzmenko**; dr **M. Pahuta**; dr **D. Romaniuk**, dr **A. Sochal**.

Redakcyjna kolegia:

доктор економічних наук, проф. **Г. Бурунова**; д-р габ, проф. **Д. Герчиньська**; доктор філологічних наук, проф. **І.Зимомя**; доктор історичних наук, проф. **В. Ільницький**; доктор педагогічних наук, доц. **Ю. Кузьменко**; д-р габ, проф. **Т. Осух**; доктор політичних наук, проф. **М. Палінчак**; доктор педагогічних наук, проф. **М. Пантюк**; д-р габ, проф. **В. Подлещі**; кандидат педагогічних наук, доц. **Н. Грибок**; кандидат філологічних наук, доц. **Р. Жовтані**; кандидат психологічних наук, доц. **О. Жигайло**; кандидат педагогічних наук, доц. **О. Канюк**; кандидат педагогічних наук, доц. **М. Пагута**; д-р гуманістичних наук **Д. Романюк**; д-р гуманістичних наук **А. Сохал**.

ISBN 978-617-7235-50-6

© І. Зимомя, В. Ільницький, Г. Бурунова,
Д. Романюк, А. Сохал, 2018
© Посвіт, 2018

Литвин В. Сучасні підходи в підготовці майбутніх учителів початкових класів до виховної діяльності.....	279
Литвиненко І. Метод «CLIL» на заняттях англійської мови за професійним спрямуванням у морських навчальних закладах.....	282
Лісна-Міськів Н. Використання ігрових імітаційних методів під час формування особистісної компетентності у майбутніх медичних сестер-бакалаврів.....	283
Локшин В. Організаційно-педагогічні засади підготовки майбутніх педагогів професійного навчання за профілем підготовки (студійний аспект).....	286
Мадяр-Фазекаш Е., Степчук Н. Особливості управління підготовчого фехтувальників з ураженням опорно-рухового апарату.....	287
Маляр Л., Кухта М. Соціальна компетентність студентів як складова професійності майбутніх учителів.....	289
Марціхів Х. Особливості операційного компоненту навчання журналістів в університетах США.....	291
Минда О. Засоби контролю при вивченні іноземної мови.....	293
Мирошникова М. Естетична культура як особистісне духовно-функціональне утворення.....	294
Мочан Т. Професійно-педагогічна культура вчителя як характеристика цілісної особистості педагога.....	296
Навроцька І. Структурні компоненти професійної компетентності майбутнього викладача вищого навчального закладу.....	298
Навроцька М. Потенціал тренінгу щодо розвитку професійного іміджу педагога.....	299
Нагайчук О. Основні функції проектно-технологічної діяльності як методу та засобу навчання школярів.....	301
Обіход І. Фактори впливу на формування компетентності в аудіюванні.....	303
Опанасенко Н. Роль самостійної роботи в підготовці вчителя початкової школи при викладанні фахових дисциплін.....	306
Осідач О. Особливості соціалізації дітей-сиріт в прийомних сім'ях.....	308
Особа Т. Патріотизм як основа сучасного виховання дітей дошкільного віку.....	309
Петруняк Ю. Природничі уявлення та поняття в системі вивчення природознавства у початковій школі.....	312
Piotrowska-Skrzypek M. Kształcenie ucznia zdolnego – w poszukiwaniu rozwiązań systemowych.....	314
Повідайчик О. Системний підхід до науково-дослідницької підготовки фахівців у ВНЗ.....	317
Podlecki W. Aspekty moralno-etyczne pracy pielęgniarstwa nad człowiekiem chorym.....	320
Потапчук О. Використання сучасних інтернет-технологій у процесі професійної підготовки майбутніх педагогів у ВНЗ України.....	323
Пукало М. Проблеми графічної компетентності як складової професійної підготовки молодших бакалаврів автотransпортного профілю.....	326
Разівілова І. Системний підхід як теоретико-методологічна основа формування готовності майбутніх боргпровідників до професійної діяльності.....	328
Рацок О. Поняття «полікультурність» та «міжкультурність» у контексті іншомовної дидактики.....	330
Рідковс О. Педагогіка успіху: сутність, ключові ідеї.....	332
Садова І., Мацола І. Колективна діяльність як чинник формування особистості учня.....	334

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ПІДГОТОВКОЮ ФЕХТУВАЛЬНИКІВ З УРАЖЕННЯМ ОПОРНО-РУХОВОГО АПАРАТУ

Спортсмени цієї нозологічної групи є найбільш динамічною ланкою Паралімпійського спорту. Розширюють коло змагань, зростає конкурентна боротьба, з'являються нові види спорту, у змаганнях з яких беруть участь інваліди з пошкодженнями опорно-рухового апарату (спортивні танці, фехтування тощо). В програмі літніх паралімпійських ігор переважна більшість (понад 80%) видів змагань – це змагання для спортсменів-опорників. В Паралімпійських Іграх беруть участь спортсмени з такими видами опорно-рухового апарату як пошкодження хребта і спинного мозку, церебральним паралічем, ампутанти, спортсмени з іншими пошкодженнями опорно-рухового апарату. В межах кожної підгрупи проводяться класифікації інвалідів з ПОРА для участі у змаганнях. Складність процесу класифікації зумовлюється великою кількістю варіантів захворювань та їх перебігу. Крім того, будь-який вид спорту становить свої вимоги до функціональних та рухових можливостей спортсмена-інваліда, а спортивний результат залежить не тільки від його підготованості, але й від ступеню збереження моторних функцій.

Управління тренувальним процесом серед даної ланки спортсменів має суттєві особливості. В першу чергу, через обмеженість рівнів їх фізичної та психічної підготовленості. Саме вони визначають можливості для освоєння багатьох розділів фехтування, необхідних для участі в змагальній діяльності. Управління підготовкою фехтувальників з ураженням опорно-рухового апарату вимагає всебічних знань про закономірності побудови навчально-тренувального процесу, про специфіку сучасних тенденцій розвитку паралімпійського фехтування.

Команда українських фехтувальників приєдналася до світового паралімпійського руху з 2000 року. І за цей короткий термін українці змогли досягти високих спортивних результатів. Про це свідчать здобутки Паралімпійських ігор у Афінах (2004 р.) – золото та бронза; Пекіні (2008 р.) – дві бронзи, Лондоні (2012 р.) – срібло, Ріо-де-Жанейро (2016 р.) – два золота і дві бронзи. Це доводить, що фехтування на візках є унікальним засобом соціалізації людей з особливими потребами, які мають різні ступені ураження опорно-рухового апарату та різні функціональні можливості.

У галузі спорту інвалідів можна виділити деякі напрямки: спортивна травматологія, біомеханіка, класифікаційна система спортсменів-інвалідів, психологія і соціологія спорту, розробка спеціалізованих інвалідних колясок, вплив тренувальних навантажень на організм спортсменів-інвалідів, підготовка педагогів і тренерів.

Кількість спортсменів, що беруть участь в нашому дослідженні невелика. Всі вони мають різні захворювання: ампутація кінцівок, травми спинного мозку, церебральний параліч. Тому результати, представлені в цій статті, необхідно інтерпретувати лише в контексті даного дослідження і для даної групи спортсменів. Тим не менше вони є науковою основою для системного аналізу в галузі спортивної підготовки спортсменів з обмеженими можливостями.

Спортивна підготовка будується на основі системи змагань. Відмінною особливістю системи змагань у фехтуванні на інвалідних візках від системи змагань в спортивному фехтуванні є лише те, що попередньо проводиться медична та спортивно-функціональ-

на класифікація. Після неї спортсменів розподіляють на класи, тим самим зрівнюють їх можливості. Далі повністю використовують традиційну модель з визначенням переможців і відповідної соціальної оцінки спортивних результатів.

Спортсмени з ураженням опорно-рухового апарату проводять поєдинок в статичному положенні. Візки за допомогою спеціальних металевих конструкцій фіксуються на місці. Спортсмен може виступати в двох видах зброї. Це єдина відмінність із олімпійським фехтуванням. В іншому все однаково: апаратура для суддівства, захисне екіпірування і суддівство відповідають правилам із олімпійського фехтування на шаблях, рапірах і шпагах і т. д.

Незважаючи на те, що в паралімпійському фехтуванні використовують традиційну модель змагань, необхідно відзначити, що саме такий вид вимагає особливі вимоги до управління тренувальним процесом. Для ефективного управління тренуваннями фехтувальників з ураженням опорно-рухового апарату слід врахувати адаптаційні ресурси спортсмена, специфіку впливу на його організм окремих вправ. Необхідно контролювати динаміку підготовки спортсменів, функціональним станом опорно-рухового апарату під впливом навантажень і окремих завдань.

Система спортивної підготовки в паралімпійському фехтуванні є складовою частиною сучасної системи спортивної підготовки, розвивається по загальним для спорту законам та індивідуальним для адаптивного спорту.

Процес підготовки в фехтуванні на візках надзвичайно різноманітний і складний. Все це в зв'язку зі специфічними особливостями: змінна інтенсивність навчально-тренувальних навантажень; складна ациклічна структура техніко-тактичних дій; специфічна структура фізичної підготовки; високі навантаження на кістково-м'язову систему.

Необхідно відзначити, що теоретична підготовка спортсмена з ураженням опорно-рухового апарату забезпечує і соціальну адаптацію, розвиває мислення і загальну культуру, а також сприяє формуванню знань у галузях фізіології, спортивної медицини, гігієни та психології. Все це дуже необхідно для максимальної самореалізації в спортивній діяльності.

Психологічна підготовка фехтувальника з ураженням опорно-рухового апарату формується в процесі тренувальних занять та змагань через усунення виникаючих труднощів і багато в чому обумовлених індивідуальних особливостей, типом вищої нервової діяльності.

Спеціальна та загальна фізична підготовка спортсменів з ураженням опорно-рухового апарату є основою для виконання інтенсивних спортивних навантажень. В процесі підготовки покращуються фізичні здібності і паралельно розвиваються функціональні можливості організму. Для фехтування на інвалідних візках пріоритетними є швидкість і координація. Величезне значення в процесі фізичної підготовки відіграють силові якості.

Процес спортивної підготовки у паралімпійському фехтуванні можна розглядати як багатофакторну систему, яка є єдиним цілим з величезним числом взаємозв'язків між окремими компонентами і різним рівнем взаємозалежності між ними.

Таким чином, можна говорити про те, що спортивна підготовка фехтувальників з ураженням опорно-рухового апарату склалася у відповідності до основних положень підготовки здорових спортсменів, однак використання основних її положень має здійснюватися з урахуванням особливостей осіб, що займаються цим спортом.

ЛІТЕРАТУРА

1. Келлер В.С., Тишлер Д.А. Тренування фехтувальників. – М.: Фізкультура і спорт, 1992. – 217 с.
2. Платонов В. Н. Система підготовки спортсменів в олімпійському спорті. Загальна теорія і її практичні положення. – К.: Олімпійська література, 2004. – 808 с.

3. Сладкова Н. А. Досвід роботи дитячо-юнацьких спортивних шкіл та фізкультурно-спортивних клубів інвалідів і осіб з відхиленнями у розвитку. – М.: Радянський спорт, 2003. – 184 с.
4. Тишлер Д., Мовшович А., Тишлер Г. Багаторічне тренування юних фехтувальників: Навч. посібник. – М.: Ділова Ліга, 2002. – 254 с.

Любов МАЛЯР, Марія КУХТА
(Ужгород, Україна)

СОЦІАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ СТУДЕНТІВ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ

Проблема підготовки майбутнього педагога має не тільки освітньо-культурне, а й соціально-політичне значення, оскільки професія вчителя відіграє дуже важливу роль у суспільстві, у зміцненні інтелектуального та духовного потенціалу нації. У Концепції «Нова українська школа» визначено мету, шляхи та етапи реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти на період до 2029 року, зокрема зазначено, що «виховний процес буде невід’ємною складовою усього освітнього процесу і орієнтуватиметься на загальнолюдські цінності, зокрема морально-етичні (гідність, чесність, справедливість, турбота, повага до життя, повага до себе та інших людей), соціально-політичні (свобода, демократія, культурне різноманіття, повага до рідної мови і культури, патріотизм, шанобливе ставлення до довкілля, повага до закону, солідарність, відповідальність). Нова школа буде плекати українську ідентичність. Нова школа буде виховувати не лише відповідальність за себе, але й за розвиток і добробут країни та всього людства» [1].

Реалізація окреслених завдань зумовлює необхідність формування суспільно активної особистості майбутнього педагога, який усвідомлює свій громадянський обов’язок і здатний своїм прикладом, діяльністю утверджувати ідеї гуманізму, патріотизму та виховувати на таких засадах підростаюче покоління.

Особливу увагу варто приділяти формуванню етичної свідомості студентів на заняттях з дисциплін загальнопедагогічного блоку, завдання яких – не лише збагатити майбутніх педагогів теоретичними знаннями про моральність, етику і етикет, але й створити ситуації етичного вибору, етичної оцінки вчинків і виконання морально, етично схвалених дій, тобто підготувати їх до професійної діяльності за принципами гуманістичної педагогіки.

Студенти усвідомлюють, що, окрім професійних знань та умінь, визначальними є й такі особистісні якості вчителя, як доброзичливість, чуйність, щирість, толерантність, правдивість, вимогливість, справедливість, відповідальність, принциповість, почуття гідності, педагогічний оптимізм та ін. З цією метою використовують етико-педагогічні погляди та факти з життя видатних педагогів, які в практичній педагогічній діяльності втілювали пропеговані в теоретичних працях ідеї добра та гуманізму.

Основою гуманістично орієнтованого мислення педагога є його психолого-педагогічна підготовленість, зокрема знання методологічних засад та наукових категорій психології, педагогіки; законів вікового анатомо-фізіологічного і психічного розвитку людини, закономірностей, суті, цілей, технологій навчання та виховання, принципів управління педагогічним колективом, наукової організації педагогічної праці тощо.

Важливим завданням є виявлення та розвиток педагогічних здібностей студентів. З цією метою використовуються спеціальні завдання та методики, зокрема «Діагностика